

ocupa de litere etc. într'un mod mult séu mai puțin regulat. Cred, că nimene nu va cere imposibilul! — E destul, că elementul român a remasă în viață în tóte aceste timpuri fortunóse, că limba străbună și-a păstrat rădăcinele cu tărie, de și în formă a sufferit óre-cari modificări. Cu tóte acestea, mai repet încă o-dată, că e imposibil, ca străbunii nostri să nu fi scrisu ce-va în acele timpuri, ceea ce din nefericire n'aú ajunsu pân' la noi, căci alt-fel cum ar fi putut mănținé misionarii creștini cultul religiosu?!....

Scriptele lor însă, multe séu puține câte vor fi fost, neavênd neci custodii specialii, neci locuri în adinsu spre conservare, s'aú putut pierde în amestecul atâtor evenimente, la invasiunile succesive ale atâtor barbari; tiparul eară și neesistând pe atunci, ca să pótă înmulți exemplarele, asemenea scripte n'aú putut avé lungă durată. 1)

Dar' ce dicem de timpurile fortunóse și funeste, când vedem, că chiar în timpurile nóstre zăceau și zac încă, uitate și părăsite, multe scripte originale române, care forméză istoricul trecutului nostru. Câte nu s'aú ma

1) I. Heliade «Istoria Românilor» ediția II pag. 54.